

การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู
The Development of An Instructional Model Using Case Based Learning
to Enhance Students Teacher's Critical Thinking

Received: October 7, 2021

Revised: November 8, 2021

Accepted: November 15, 2021

ซัชวีร์ แก้วมณี*

Chatchawi Kaeomani

พิศเบศวณ์ เวชวิริยะสกุล**

Phatsarabet Wetwiriysakun

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ที่ศึกษารายวิชาการเรียนรู้รวมสำหรับเด็กปฐมวัย เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา แบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาชื่อว่า “WACDS Model” มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมความพร้อมผู้เรียน ขั้นวิเคราะห์ปัญหาจากกรณีศึกษา ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นการออกแบบการแก้ปัญหา และขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อนำรูปแบบไปใช้ และการประเมินผลที่เกิดขึ้น ประสิทธิภาพหลังการใช้รูปแบบการสอน พบว่า นิสิตมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการสอน/ กรณีศึกษา/ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

* ดร. อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Dr., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University, Thailand

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Assistant Professor Dr., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University, Thailand

Corresponding author, e-mail: chatchawi.k@gmail.com

Abstract

This research aims to develop an Instructional Model using a case study to enhance critical thinking ability of student teachers and to study the effectiveness of Instructional Model. The samplings were fourth year undergraduate students in Early Childhood Education enrolled in Mixed Learning for Early Childhood course. Research tools consist of manual of Instructional Model using case-study, test measurement of critical thinking ability, test of learning achievement and satisfactory evaluation towards the use of Model. Data was analyzed by using mean, standard deviation, t-test and content analysis.

The research results found that Instructional Model using case study consisted of principles, purposes, learning and teaching processes using case study called “WACDS Model” has 5 stages such as Learner Preparation; Problem Analysis; Knowledge Construction; Problem-solving Design and Sharing Experiences including conditions of applying the Model and evaluating the consequences. The effectiveness after using of Instructional Model found that students had critical thinking ability and learning achievement after the experiment higher than before with the statistical significance at.05 and the students had the satisfaction towards the Instructional Model at the high level.

Keywords : Model of Teaching/ Case Study/ Critical Thinking Ability

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและวรรคสอง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิและโอกาสทางการศึกษาของเด็กทุกประเภท พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2009: 45) โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกประกาศกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ 5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7) บุคคลที่มี

.....
ความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ 8) บุคคลออทิสติก 9) บุคคลพิการซ้อน ซึ่งคนพิการเหล่านี้ควรได้รับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติ หรือเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กทุกคนที่ผู้ปกครองพามาเข้าเรียนทางโรงเรียนต้องรับเด็กและจัดการศึกษาให้เหมาะสม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดความหมายของการเรียนรวม หมายถึงวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ตามรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้นให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการผลักดันการสร้างโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ โดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2018: 88) มีนโยบายในการสร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนแกนนำได้ดำเนินการจัดการเรียนรวมเพื่อให้นักเรียนพิการเรียนรวม จำนวนกว่า 387,678 คน ในปีการศึกษา 2562 คน ได้รับปัจจัยสนับสนุนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรวมที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน และถือเป็นสิทธิและโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเป้าหมายสำคัญของการเรียนรวมคือ เพื่อให้เด็กเข้าใจซึ่งกันและกัน ตอบสนองความต้องการซึ่งกันและกัน และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ (Staub and Peck, 1994: 36-40) ทั้งนี้ จากการที่ผู้วิจัยได้รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย ในปีการศึกษา 2563 พบว่า นิสิตครูมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย แต่ยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีความต้องการพิเศษในสถานการณ์จริงได้ เนื่องจากนิสิตไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์ลักษณะผู้เรียนและการตัดสินใจให้ความช่วยเหลือโดยการจัดการศึกษาในชั้นเรียนรวมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเมื่อพิจารณาจากผลการประเมินการคิดวิเคราะห์ของนิสิต พบว่า การคิดวิเคราะห์นิสิตยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าเฉลี่ยของการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาถึงระบบการจัดการเรียนการสอน พบว่านิสิตมีความต้องการศึกษาบริบทของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมที่มีความแตกต่างกัน เพื่อการนำมาสู่การวิเคราะห์แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และการจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อการจัดสภาพแวดล้อมให้มีข้อจำกัดในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้น้อยที่สุด

การศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นวิธีการที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ได้ร่วมเรียนรู้กันเป็นกลุ่ม มีการศึกษด้วยตนเองและวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (Khaemmani, 2014: 362) ที่ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนมีเวลาใคร่ครวญ ทำความเข้าใจกับสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ และนำไปสู่ความเข้าใจสาเหตุ การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้ทั้งหมดเกิดขึ้นได้โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และจะส่งผลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน (Sithsungnoen, 2020: 38-48) ที่ได้พัฒนาความสามารถในการออกแบบ

.....
การจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลังของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า
รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาที่พัฒนาขึ้น มีชื่อย่อว่า DAISI 6 Steps โดยหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน
ดังกล่าว ผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้อง
กับงานวิจัยของ ชีรนนท์ ไกรเลิศ และตรุณี จำปาทอง (Krailert and Jampatong, 2021: 84-92) ที่ได้
ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา เรื่อง สันติวัฒนธรรม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
สอดคล้องกับ ระวีวรรณ อุปัทม์ และวินนทร พูนไพบูลย์พิพัฒน์ (Auppatham and Poonpaibonpat, 2021:
84-95) ที่ได้ทำการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิด
วิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ อยู่ในระดับมากถึง
3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ วิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ
ตามลำดับ โดยผลการศึกษาพบว่าแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ครูผู้สอนควรนำเสนอ
สถานการณ์เกี่ยวกับชีวิตจริง ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน หรือเรื่องใกล้ตัวจะเป็นการส่งเสริม
ให้เกิดการคิดวิเคราะห์ได้ดียิ่งขึ้น

ผลการศึกษาแนวคิดและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการเรียน
รวมสำหรับเด็กปฐมวัย จึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาแบบการสอน รายวิชาการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็ก
ปฐมวัย โดยใช้กรณีศึกษาในชั้นเรียนรวม เพื่อให้นิสิตครูปฐมวัยสามารถนำแนวคิดทฤษฎีและประสบการณ์การ
พัฒนานักเรียนในชั้นเรียนรวมไปสู่การประยุกต์ใช้เมื่อได้เป็นครูปฐมวัย เพราะการได้ฝึกประสบการณ์ในการ
พัฒนานักเรียนในชั้นเรียนรวมเป็นสิ่งสำคัญในการผลิตและบ่มเพาะนิสิตครูให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ
ครูที่ได้จากการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและกรณีศึกษากับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมผ่านกิจกรรม
ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และเพื่อให้นิสิตครูมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนานักเรียนใน
ชั้นเรียนรวม สามารถนำไปปรับใช้กับสถานการณ์จริง และมีโอกาสได้เรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท
ความเป็นครู รู้จักเลือกใช้วิธีการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เรียนรู้ระบบการทำงานของครูและโรงเรียนเรียน
รวม เช่น การคัดกรอง การช่วยเหลือนักเรียนในระยะเริ่มแรก การจัดการศึกษาเรียนรวม การทำงานร่วมกับครู
ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนเรียนรวม ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนเรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิต
วิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิด
วิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู ได้ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยทักษิณ เลขที่ COA No. TSU 2021-067 มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่ศึกษารายวิชาการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 กลุ่ม รวม 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่ศึกษารายวิชาการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยได้รับฟังการชี้แจงการดำเนินการพัฒนาส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ภายใต้โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู และผู้เข้าร่วมประสงค์เข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจ ทั้งนี้ เกณฑ์การคัดเลือกโดยกำหนดคุณสมบัติเป็นนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 และเกณฑ์การคัดออกเป็นนิสิตที่ออกกลางคันหรือถอนรายวิชาจึงไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้

วิธีการดำเนินงานพัฒนารูปแบบ

วิธีการดำเนินงานพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีของ เควิน ครูส (Kevin Kruse, 2008: 1) หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “ADDIE” Model มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ โดยวิธีการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ร่วมกับการประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน การบริหารสถานศึกษาเรียนรวม การวัดและประเมินผล และการศึกษาปฐมวัย โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้งหมดมาเป็นแนวทางในการกำหนดนิยามองค์ประกอบ พฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ประกอบด้วยขั้นต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้กรณีศึกษาและการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู

.....
ขั้นที่ 2 ประชุมสนทนากลุ่มครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความคาดหวังของการพัฒนาและแนวทางความร่วมมือการพัฒนานิสิตตามความคาดหวังของหลักสูตร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนานิสิตวิชาชีพครู

ขั้นที่ 3 ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมบ่งชี้ และกรอบแนวทางการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการพัฒนาารูปแบบ โดยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนากำหนดเป็นโครงร่างรูปแบบตามเป้าหมายการพัฒนาารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาที่ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน เงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย ระบบสังคม ระบบสนับสนุนและหลักการตอบสนอง และการประเมินผล โดยดำเนินการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีตามองค์ประกอบของรูปแบบ จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีรายละเอียดการดำเนินงานแต่ละขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงโครงร่างรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาไปใช้ด้วยการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาการนำรูปแบบไปใช้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับนิสิตวิชาชีพครูกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 และผู้วิจัยจัดทำข้อสรุปการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

ขั้นที่ 2 สร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบประเมินความพึงพอใจ รายละเอียดดังนี้

1. แบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์

1.1 สร้างแบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการศึกษาทบทวนองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู โดยใช้นิยามปฏิบัติการที่ได้จากการศึกษามากำหนดเป็นสถานการณ์และข้อคำถาม แบบประเมินมีลักษณะเป็นข้อคำถามอัตนัยจากกรณีศึกษา มีองค์ประกอบที่มุ่งประเมินการคิดวิเคราะห์ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา เป็นการประเมินการคิดวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับบริบทผู้เรียนในการจัดการเรียนรวม โดยวิเคราะห์กรณีศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สิ่งใดเป็นเหตุ สิ่งใดเป็นผล สภาพการณ์ที่ควรจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สิ่งที่สำคัญจำเป็นในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและบทบาทของผู้สอนในการพัฒนาผู้เรียน 2) ด้านความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลส่วนต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร อาศัยหลักการใด เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น จะแก้ปัญหาแนวทางการแก้ไขอย่างไรจากความสัมพันธ์นั้น ๆ และ 3) ด้านหลักการ เป็นความสามารถในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของความรู้ หลักการ แนวคิดทฤษฎี และส่วนสำคัญอื่น ๆ ในกรณีศึกษานั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันโดยอาศัยหลักการใด

1.2 สร้างตารางการวิเคราะห์เนื้อหา โดยกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับจุดประสงค์รายวิชาที่ต้องการศึกษาและสร้างแบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นแบบกรณีศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ ดังนี้

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ด้านเนื้อหา	ระบุข้อมูลของภาพการณ์ของกรณีศึกษาและให้ข้อมูลอธิบายรายละเอียดได้สอดคล้องกับเนื้อหาทางการศึกษาพิเศษได้ถูกต้องครบถ้วนอย่างเป็นเหตุเป็นผล	ระบุข้อมูลของภาพการณ์ของกรณีศึกษาและให้ข้อมูลพร้อมอธิบายรายละเอียดได้	ระบุข้อมูลของภาพการณ์ของกรณีศึกษาได้
ด้านความสัมพันธ์	ระบุความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันกับสถานการณ์และอธิบายรายละเอียดได้ถูกต้องครบถ้วน	ระบุความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันกับสถานการณ์และอธิบายรายละเอียดได้	ระบุความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันกับสถานการณ์ได้
ด้านหลักการ	ระบุหลักการแนวคิดสำคัญของสถานการณ์ที่กำหนดให้และอธิบายรายละเอียดได้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์	ระบุหลักการแนวคิดสำคัญของสถานการณ์ที่กำหนดให้และอธิบายรายละเอียดได้	ระบุหลักการแนวคิดสำคัญของสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

1.3 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (Item of Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือที่มีค่าระหว่าง 0.66 -1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยดำเนินการดังนี้

1) ศึกษากรอบเนื้อหาตามหลักสูตรรายวิชาการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ใน มคอ.3 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานหลักสูตร กรอบเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2) ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง

3) วิเคราะห์กรอบเนื้อหาวิชาการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผนการสอนเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในการวิจัยได้ทำการวัดความสามารถของนักเรียนในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการสร้างสรรค์

4) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 80 ข้อ และเพื่อคัดไว้ให้ได้จำนวน 40 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาคำตัดสินความสอดคล้องของเครื่องมือที่มีค่าระหว่าง 0.66-1.00

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตรายวิชาการเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.4 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยกำหนดค่าความยากง่ายที่ยอมรับตั้งแต่ 0.20 – 0.8 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และทำการคัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการคัดเลือกมาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson)

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้รูปแบบ

3.1 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู โดยการศึกษาองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนด

3.2 ทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้อง (Item of Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยพิจารณาคำตัดสินความสอดคล้องที่มีค่าระหว่าง 0.66 -1.00

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการทดลองใช้รูปแบบ เป็นการนำรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ โดยทำการทดลองใช้รูปแบบในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 และตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาไปใช้กับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนิสิตวิชาชีพครู จำนวน 30 คน และดำเนินการทดลองโดยแบบแผนการวิจัยพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest – Posttest

Control Group Design) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน สิงหาคม ถึงตุลาคม 2564 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู ได้รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาที่เรียกว่า “WACDS Model” ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ประการ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ 5) การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอน

การเรียนรู้จากกรณีศึกษาจะสามารถทำให้นิสิตได้เชื่อมโยงความรู้และศาสตร์การสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม โดยใช้ข้อมูลจากกรณีศึกษาในการวิเคราะห์ และหาแนวทางวิธีการแก้ไขปัญหา ทางเลือกและลงความคิดเห็นได้ถูกต้องเหมาะสมกับความต้องการพิเศษของนักเรียนในชั้นเรียนรวม

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู ผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษานักเรียนในชั้นเรียนรวม

3. กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนใช้กรณีศึกษานักเรียนในชั้นเรียนรวม โดยใช้รูปแบบการสอน WACDS Model เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมความพร้อมผู้เรียน (Warm up) ผู้สอนสร้างความสนใจในการเรียนรู้ และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้ เดิมเดิมความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาผู้เรียนที่มีลักษณะพิเศษก่อนเข้าสู่กรณีศึกษา กำหนดเงื่อนไขการศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา กำหนดประเด็นแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดทำงานกลุ่ม

3.2 ขั้นวิเคราะห์ปัญหาจากกรณีศึกษา (Analysis of Problem) ผู้สอนนำเสนอประเด็นกรณีศึกษาที่มีประเด็นของการพัฒนาและการแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีความหลากหลาย นิสิตสะท้อนประเด็นหรือมุมมองต่อปัญหาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีผู้สอนคอยกระตุ้นและสะท้อนคิดตามประเด็นการศึกษา นิสิตเข้ากลุ่มศึกษาประเด็นปัญหาและมุมมองลักษณะจุดเด่นจุดด้อยของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และกำหนดแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

3.3 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ (Construct of Knowledge) นิสิตร่วมกันวิเคราะห์ อภิปรายสะท้อนปัญหาและประเมินวิธีการแก้ปัญหาผู้เรียน โดยใช้เทคนิคการสอนที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและสะท้อนคิดร่วมกับผู้สอนและสมาชิกในกลุ่ม ตามกระบวนการ ดังนี้ 1) กำหนดประเด็นปัญหาของกรณีศึกษา 2) ศึกษาลักษณะของผู้เรียนและกำหนดจุดประสงค์การพัฒนา 3) ทบทวนข้อมูลสารสนเทศ 4) กำหนดสมมุติฐานทางเลือกของการแก้ปัญหา 5) ตัดสินใจประเมินทางเลือกในการออกแบบการแก้ปัญหา

3.4 ขั้นการออกแบบการแก้ปัญหา (Design of Solution) นิสิตร่วมกันออกแบบแผนการเรียนรู้ โดยออกแบบกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่สนองต่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

3.5 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing in Seminar) นิสิตแต่ละกลุ่มเสนอรายงานการจัดการศึกษาเรียนรวม กรณีศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยวิธีการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน

4. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ มีข้อคำนึง ดังนี้ 1) ระบบสังคม (Social System) นิสิตต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเองตามบทบาทหน้าที่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่ม การมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างนิสิตด้วยกัน และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนอย่างต่อเนื่อง 2) ระบบสนับสนุน (Support System) ผู้สอนเป็นผู้จัดการชั้นเรียนอย่างสร้างสรรค์ มีการสร้างแรงจูงใจ และจัดหากรณีศึกษาที่มีประเด็นมุมมองที่หลากหลาย และสะท้อนผลแนวทางปฏิบัติที่ได้ผลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้สภาพจริงจากกรณีศึกษาในชั้นเรียนรวม และชี้แนะแนวทางให้นิสิตได้สร้างองค์ความรู้ด้วยการออกแบบการจัดการเรียนการสอนใหม่ด้วยตนเอง และ 3) หลักการตอบสนอง ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบวางแผนและเลือกใช้กรณีศึกษาที่มีความเหมาะสมและหลากหลาย อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการศึกษากรณีศึกษา ใช้สถานการณ์จากกรณีศึกษาและคำถามกระตุ้นผู้เรียน กำกับ ติดตามผลการเรียนรู้ของนิสิต โดยมีครูพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำในการพัฒนาออกแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวมอย่างเป็นกัลยาณมิตร สร้างบรรยากาศเชิงบวกและแรงจูงใจในการพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ และความเป็นครูที่ดีให้กับนิสิตผ่านกรณีศึกษา ดังแผนภาพ 1

แผนภาพ 1 รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู

5. การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ โดยประเมินการคิดวิเคราะห์ 3 ด้าน ประกอบด้วย การวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิด วิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู มีดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครูระหว่างก่อนและ
หลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน รายละเอียดดังตาราง 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ

การคิด วิเคราะห์	การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig
ด้านเนื้อหา	ก่อนเรียน	30	3	1.00	0.00	15.277*	0.00
	หลังเรียน	30	3	1.87	0.31		
ด้านสัมพันธ์	ก่อนเรียน	30	3	1.19	0.29	16.699*	0.00
	หลังเรียน	30	3	2.02	0.26		
ด้านหลักการ	ก่อนเรียน	30	3	1.63	0.42	9.517*	0.00
	หลังเรียน	30	3	2.26	0.38		
รวม	ก่อนเรียน	30	9	3.82	0.24	15.277*	0.00
	หลังเรียน	30	9	6.15	0.31		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นิสิตวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีคะแนนความสามารถในการคิด
วิเคราะห์ก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.24 และความสามารถในการคิดวิเคราะห์
หลังเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 6.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.31 โดยมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ด้าน
หลักการ เฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 2.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.37 ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบคะแนน
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทั้งสองครั้ง โดยใช้สถิติทดสอบพบว่าค่า t เท่ากับ 15.27 สรุปได้ว่านิสิตวิชาชีพครู
ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตวิชาชีพครูระหว่างก่อนและหลังการ
ทดลองใช้รูปแบบการสอน รายละเอียดดังตาราง 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตวิชาชีพครู ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig
ก่อนเรียน	30	30	13.40	2.34	11.12*	0.00
หลังเรียน	30	30	27.57	2.87		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นิสิตวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน
เรียน เฉลี่ยเท่ากับ 13.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.34 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
เฉลี่ยเท่ากับ 27.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.87 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง โดยใช้

สถิติทดสอบพบว่าค่า t เท่ากับ 11.12 สรุปได้ว่านิสิตวิชาชีพรู้ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตวิชาชีพรู้ที่มีต่อรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา
รายละเอียดดังตาราง 3

ตารางที่ 3 แสดงความพึงพอใจของนิสิตครูที่มีต่อรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา N=30

ข้อคำถาม	ความพึงพอใจ		
	$\bar{x}$	S.D.	ค่าระดับ
ด้านเนื้อหากรณีศึกษาที่ใช้	4.55	0.58	มากที่สุด
1. กรณีศึกษาที่นำมาใช้ตรงตามเนื้อหา และครอบคลุมตามจุดประสงค์รายวิชา	4.57	0.57	มากที่สุด
2. กรณีศึกษาที่ได้เรียนรู้สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	4.50	0.51	มากที่สุด
3. กรณีศึกษามีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	4.50	0.57	มากที่สุด
4. กรณีศึกษาให้แนวคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรวม	4.87	0.48	มากที่สุด
5. รูปแบบการนำเสนอกรณีศึกษา มีความเหมาะสม ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.30	0.75	มาก
ด้านการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ	4.41	0.58	มาก
6. มีการเตรียมความพร้อมผู้เรียนในการสร้างประสบการณ์ใหม่	4.30	0.65	มาก
7. กรณีศึกษาแต่ละกรณีช่วยให้นิสิตเกิดการวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น	4.53	0.51	มากที่สุด
8. มีปฏิสัมพันธ์และการทำงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทำให้เกิดมุมมองความคิดหลากหลาย	4.63	0.61	มากที่สุด
9. กระบวนการสอนตามรูปแบบเอื้อให้นิสิตได้มีความกระตือรือร้นและการทำงานอย่างอิสระ	4.27	0.58	มาก
10. มีการเรียนรู้ตามรูปแบบช่วยส่งเสริมบรรยากาศเชิงบวก	4.30	0.53	มาก
ด้านประโยชน์ที่รับจากการเรียนรู้ตามรูปแบบ	4.50	0.51	มากที่สุด
11. ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการตัดสินใจ	4.17	0.46	มาก
12. พัฒนาบุคลิกภาพและการให้เหตุผลทางวิชาการ	4.33	0.61	มาก
13. ช่วยให้นิสิตแสวงหาข้อมูลสารสนเทศและสามารถออกแบบนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนได้	4.60	0.56	มากที่สุด
14. ช่วยให้นิสิตได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน	4.67	0.48	มากที่สุด
15. ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีของความเป็นครู	4.73	0.45	มากที่สุด
ภาพรวม	4.47	0.56	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นิสิตวิชาชีพรู้มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหากรณีศึกษาที่ใช้อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านประโยชน์ที่รับจากการเรียนรู้ตามรูปแบบ และด้านการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาชื่อว่า “WACDS Model” มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมความพร้อมผู้เรียน (Warm Up) ขั้นตอนวิเคราะห์ปัญหาจากกรณีศึกษา (Analysis of Problem) ขั้นตอนแสวงหาความรู้ใหม่ (Construct of Knowledge) ขั้นตอนการออกแบบการแก้ปัญหา (Design of Solution) และขั้นตอนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing in Seminar) เนื่องจากการนำรูปแบบไปใช้ และการประเมินผลที่เกิดขึ้น การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน พบว่านิสิตมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อเรียกว่า “WACDS Model” มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) กระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมความพร้อมผู้เรียน (Warm up) ขั้นตอนวิเคราะห์ปัญหาจากกรณีศึกษา (Analysis of Problem) ขั้นตอนแสวงหาความรู้ใหม่ (Construct of Knowledge) ขั้นตอนการออกแบบการแก้ปัญหา (Design of Solution) และขั้นตอนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing in Seminar) 4) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ ระบบสังคม (Social System) ระบบสนับสนุน (Support System) และหลักการตอบสนอง 5) การประเมินผลที่เกิดขึ้นในด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู 3 ด้าน ประกอบด้วย การคิดวิเคราะห์ด้านเนื้อหา ด้านความสัมพันธ์ และด้านหลักการ โดยผลการตรวจสอบโครงสร้างรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมผลเชิงทฤษฎี และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาได้ถูกออกแบบอย่างเป็นระบบโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ (Joyce, Weil and Calhoun, 2015: 99) ซึ่งให้ความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการสอนที่ประกอบด้วย 5 ส่วนสำคัญ ได้แก่ หลักการของรูปแบบการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน กระบวนการเรียนการสอน เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ และการประเมินผลที่เกิดขึ้น ประกอบกับการออกแบบการสอนที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีและศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อนำมาสู่การออกแบบรูปแบบการสอน ตามแนวทางการพัฒนารูปแบบเชิงระบบของ (Kevin Kruse, 2007: 1) หรือที่เรียกว่า ADDIE Model เป็นแนวทางในการพัฒนา สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (Khaemmani, 2007: 197) ที่ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการสอนจำเป็นต้องฐานทฤษฎีรองรับและมีวิธีการเชิงระบบมาใช้ในการดำเนินการออกแบบส่วนประกอบต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงสอดคล้องกันทำให้ระบบการพัฒนาการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครู (WACDS Model) พบว่า นิสิตวิชาชีพครูมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นก่อนการทดลองใช้รูปแบบ และยังทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการเรียน

.....

การสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีมุมมองที่กว้างขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น โดยใช้มุมมองการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นการส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน ซึ่ง ทิศนา ข้ามมณี (Khaemmani, 2009: 364) ได้กล่าวไว้ว่ามีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วันเพ็ญ สุล่ง (Sulong, 2018: 82) ที่ได้ศึกษาการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 และพบว่า การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และกล้าแสดงออกทางความคิด ทำให้ง่ายต่อการเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาและสรุปบทเรียนได้เป็นอย่างดีจากการใช้กรณีศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมทั้ง 6 กรณี ซึ่งเป็นเรื่องราวเหตุการณ์จริง โดยผ่านการเล่าเรื่องกรณีศึกษาจากครูผู้สอนได้อย่างมีความน่าสนใจ และมีประเด็นคำถามให้นิสิตได้ร่วมกันสะท้อนคิดหาคำตอบที่หลากหลาย มีการเปิดประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับมุมมองที่ได้จากกรณีศึกษาผ่านการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนที่ผ่านมา ตลอดจนการหาแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนผ่านการออกแบบนวัตกรรมการจัดการเรียนรวมตามขั้นตอนการสอนกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้น มีส่วนสำคัญที่ทำให้ นิสิตวิชาชีพรู้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้น ผลการศึกษาได้สอดคล้อง ทิศนา ข้ามมณี (Khaemmani, 2014: 362) ที่กล่าวว่า การสอนโดยกรณีศึกษามีหลักการสำคัญ คือ 1) มีผู้สอนและผู้เรียน 2) มีกรณีเรื่องที่คล้ายเหตุการณ์จริง 3) มีประเด็นคำถามให้คิดพิจารณาหาคำตอบ 4) มีคำตอบที่หลากหลายคำตอบไม่มีผิดถูกอย่างชัดเจน 5) มีการอภิปรายเกี่ยวกับสภาพการณ์ ปัญหา มุมมองและวิธีการแก้ปัญหา 6) มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและศึกษาแนวคิด ขั้นตอนและแนวทางของการนำกรณีตัวอย่างไปใช้ในการเรียนการสอน โดยกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา (WACDS Model) ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น พบว่ามีหลักการ แนวคิด ทฤษฎีสนับสนุนตั้งแต่ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อมผู้เรียน (Warm up) ด้วยการสร้างความสนใจในการเรียนรู้ แจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และทบทวนความรู้เดิมเพิ่มเติมความรู้พื้นฐานที่จำเป็นก่อนเข้าสู่การศึกษกรณีศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบการเรียนรู้ของ (Dick, Carey and Carey, 2005: 6-8) ที่กล่าวถึงการเพิ่มเติมพฤติกรรมนำเข้า (Entry Behavior) ที่จำเป็นต้องมีมาก่อน เพื่อให้ นิสิตได้มีพื้นฐานความรู้ความสามารถที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ปัญหาจากกรณีศึกษา (Analysis of Problem) โดยใช้กรณีศึกษาจริง ที่สามารถแสดงบริบทลักษณะของกรณีศึกษาที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่ นิสิตจะต้องออกไปพบเจอกับสถานการณ์ดังกล่าวในอนาคตเมื่อเป็นครู โดยให้ นิสิตได้ศึกษาและสะท้อนมุมมองประเด็นปัญหาของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับ Glickman, Gordon, Stephen and Ross (1995: 50-55) ที่กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้ของ นิสิตวิชาชีพรู้ควรมีการสร้างแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivated) ที่จะเรียนรู้อยู่ก่อนการศึกษาเรียนรู้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนางานที่ต้องออกไปปฏิบัติในอนาคต และสอดคล้องกับ เจริญวงศ์ศักดิ์ (Charoenwongsak, 2003: 26-30) ที่ได้ให้ความเห็นว่าการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนช่วยทำให้เรารู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นมาของเหตุการณ์ต่างๆ ว่าอะไรเป็นอะไร ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ขั้นที่ 3 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ (Construct of Knowledge) เป็นขั้นการศึกษาและทบทวนข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า และการสะท้อนคิดคิดร่วมกับครูผู้สอนและ นิสิตในกลุ่มตามประเด็นปัญหาที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนตามขั้นที่ 2 นั้น ในขั้นการแสวงหาความรู้เพื่อการแก้ปัญหานี้จะช่วยให้ นิสิตมีมุมมอง

.....
กว้างขึ้นจากการได้ร่วมกันสะท้อนคิดถึงประเด็นปัญหา และการได้ทบทวนวิธีการแก้ปัญหาจากผลการศึกษาวิจัย โดยได้ร่วมซักถาม พุดคุยอภิปรายโต้ตอบกันด้วยเหตุผล สอดคล้องกับ การตี เลี้ยวไฟโรจน์ ศากุน บุญอิต และศศิ ศิริไกร (Leopairote, Boonit and Sirikrai, 2010: 23) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา มีจุดเด่นคือ การสร้างโอกาสและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเข้มข้น เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้มากเท่าไร โอกาสในการซึมซับ ทำความเข้าใจกับความรู้นั้นก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น การเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษาจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ขั้นที่ 4 ขั้นการ ออกแบบการแก้ปัญหา (Design of Solution) เป็นขั้นที่ให้นิสิตได้ออกแบบกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่สนองต่อ การพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ตามหลักแนวคิดการสร้างความรู้ที่มุ่งเน้นไปที่ กระบวนการสร้างองค์ความรู้ (Process of Knowledge Construction) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง (Authentic Tasks) โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางและฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย และขั้นที่ 5 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing in Seminar) เป็นขั้นของการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกันผ่านเวทีการสัมมนา ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตได้นำเสนอผลการศึกษาผ่านเวที วิชาการ เป็นการนำความรู้ที่เกิดขึ้นไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนา สอดคล้องกับ วันชัย ปานจันทร์ (Panchan, 2014: 185) ที่กล่าวถึงการจัดให้มีการอภิปรายกลุ่มเป็นการทำให้ผู้เรียนมีอิสระและช่วยให้ผู้เรียนมี ความตื่นตัวในการเรียนรู้ และกล้าแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทั้งนี้ ในกระบวนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาทั้ง 5 ขั้น ยังได้สอดคล้องกับ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (Susarot, 2013: 69) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ นั่น คือ ครูผู้สอนควรได้กำหนดเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วให้ผู้เรียนฝึกการวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ โดยกำหนด จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนวิเคราะห์เพื่ออะไร และทำการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการ พิจารณาข้อมูลความรู้ ทฤษฎี หลักการ และกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ว่าจะใช้หลักใดเป็นเครื่องมือในการ วิเคราะห์ และให้ผู้เรียนได้มีการสรุป และรายงานผลการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและชัดเจนร่วมกัน

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก นิสิตมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาของการนำกรณีศึกษามาใช้เป็นฐานในการคิดวิเคราะห์ และสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครูได้มากที่สุด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากรณีศึกษาที่ใช้ ครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา และสามารถทำให้นิสิตมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีโอกาส แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว ระวีวรรณ แสงฉาย ลำศักดิ์ ชวนิชย์ และคณะ (Poomriew, Sangchai, Chavanich and et al., 2014: 8-9) ที่พบว่า การมีอิสระทางความคิดในการวิเคราะห์กรณีศึกษา การค้นหาสาเหตุและการตัดสินใจเลือกแนวทาง การแก้ไขปัญหา ให้โอกาสทุกคนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งการได้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ผู้สอน สิ่งเหล่านี้จะ ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง ส่งผลต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยัง สอดคล้องกับ ประภัสสร กลีบประทุม (Kleebprathum, 2018: 480-481) ที่พบว่า การสอนโดยใช้กรณีศึกษา ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตและโดยภาพรวมนิสิตมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. รูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนิสิตวิชาชีพครูเป็นรูปแบบการสอนที่ต้องใช้ความรู้พื้นฐานทางด้านการศึกษาพิเศษ เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 9 ประเภท ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน WACDS Model ควรได้เติมเต็มความรู้พื้นฐานให้นิสิตก่อน
2. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ควรพิจารณานำเนื้อหากรณีศึกษาที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย และเป็นเรื่องที่เทียบเคียงได้กับบริบทของนักเรียน โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจจากกรณีศึกษาที่มีเนื้อหากระทัดรัด ทันสมัย เข้าใจง่าย
3. ครูมีหน้าที่ในการฝึกให้นิสิตได้วิเคราะห์ประเด็นปัญหา และให้ข้อเสนอแนะพร้อมกระตุ้นให้นิสิตมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระในประเด็นต่าง ๆ โดยใช้วิธีการเสริมแรง และอธิบายแนวทางการศึกษากรณีศึกษาให้ชัดเจน เพื่อให้นิสิตได้ตอบคำถามชัดเจน ไม่สับสนในประเด็นคำถาม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษานำรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาไปบูรณาการร่วมกับเทคนิคการสอนคิดแบบต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ อันเป็นการต่อยอดการพัฒนาทักษะการคิดระดับสูงได้ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาและรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพสูงสุดของการพัฒนา

References

- Auppatham, R. and Poonpaiboonpat, W. (2021). "The Case Based Learning Activities to Enhance Analytical Thinking Ability on Ratio, Proportion and Percent for Grade-7 Student". **Journal of Science of Science and Science Education** 4(1): 84-95. (in Thai)
- Charoenwongsak, K. (2003). **Analytical Thinking**. Bangkok: Susses Media. (in Thai)
- Dick W., Carey, L. and Carey, James O. (2005). **The Systematic Design of Instruction**. 5th ed. New York: Addison-Wesley, Longman.
- Glickman, Carl D., Gordon, Stephen P., and Ross-Gordon, Jovita M. (1995). **Supervision and Instruction: A Developmental Approach**. 3rd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon, Inc.
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2015). **Model of Teaching**. 9th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Kevin Kruse. (2007). **Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model**. [Online]. Retrieved October 2, 2021, from <https://portal.ct.gov/-/media/CTDN/TtT/2015module5IntroInstDesignADDIEpdf.pdf>.
- Kevin Kruse. (2008). **Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model**. [Online]. Retrieved October 2, 2021, from https://www.transformativedesigns.com/id_system.html.

-
- Khaemmani, T. (2007). **Pedagogical Science**. 6th Ed. Bangkok: Printing Toll Plaza. (in Thai)
- _____. (2009). **Multiple Choice Teaching Styles**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- _____. (2014). **Pedagogical Science: Knowledge for Effective Organization of Learning Processes**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Kleebrathum, P. (2018). **Effects of Case Study on Learning Achievement and Satisfaction towards the Leadership Development Course, Kamphaeng Phet Rajabhat University**. The 3rd KRU National Academic Conference, Kanchanaburi Rajabhat University. 474-482. (in Thai)
- Krailert, T. and Jampatong, D. (2021). “The Effects of Using Case Study in the Topic of Culture of Peace over the Analytical Thinking Ability among High Vocational Certificate Student, Krabi Technical College”. **Journal of Teacher Professional Development** 2(2): 84-92. (in Thai)
- Leopairote, K., Boonit, S. and Sirikrai, S. (2010). **Case Method 101 Guide**. Bangkok: Printing Toll Plaza. (in Thai)
- Ministry of Education. (2009). **Announcement of the Ministry of Education on Determine the Types and Criteria of People with Disabilities Education, 2009**. [Online]. Retrieved October 2, 2021, from http://www.apdi2002.com/index.php?lay=boardshow&ac=webboard_show&WBntype=&No=1249861. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2018). **Fiscal Year 2018 Performance Report of the Office of Special Education Administration**. Bangkok: N.A. Rattana Trading Limited Partnership. (in Thai)
- Panchan, W. (2014). **Outcomes of Learning Management in the Course of HRD 4405 Leadership in an Organization using Case Study**. Bangkok: Faculty of Human Resource Development Ramkhamheang University. (in Thai)
- Poomriew, R., Sangchai, R., Chavanich, L. and et al. (2014). **The Effect of Case Study Approach on Learning Achievement of Bachelor Degree Students in a Private University, Bangkok Metropolis**. [Online]. Retrieved October 2, 2021, from https://bkkthon.ac.th/home/user_files/department/department-24/files/4-57.pdf. (in Thai)
- Sithsungnoen, C. (2020). “The Development of Instructional Design Ability of Pre-Service Teachers Using Case Based Learning with Collaborative Learning”. **Academic Journal of Phetchaburi Rajabhat University** 10(1): 38-48. (in Thai)

.....
Staub, D. and Peck, C. A. (1994). “What Are the Outcomes for Nondisabled Students?”.

Journal of Educational Leadership 52(4):36-40. [Online]. Retrieved October 2, 2021,
from <https://www.ascd.org/el/articles/what-are-the-outcomes-for-nondisabled-students>.

Sulong, W. (2018). **Promotion of Analytical Thinking by Using Case-Study Learning for Quality Administration in Organization Program, 2th Level of High Vocational Certificate**. Master of Education Thesis Program in Curriculum and Instruction College of Education Science Dhurakij Pundit University. (in Thai)

Susaorat, P. (2013). **Thinking Development**. 8th Ed. Bangkok: Printing technique. (in Thai)